

PREÀMBUL

Vic vol continuar projectant-se com a ciutat a la mesura humana i ho vol manifestar a través de la Declaració de Vic que recull aquells àmbits que, d'una manera o altra, encara ara, generen discriminació a la ciutat, detectats a partir de projectes, estudis, diagnòstics, entrevistes i debats ciutadans portats a terme a Vic en els últims disset anys.

La Declaració de Vic l'ha elaborada un grup de treball sorgit del **Consell de Ciutat** que al llarg de gairebé dos anys, amb la participació de professionals, tècnics i tècniques, ciutadania i entitats implicats directament en cadascun dels àmbits definits, han consensuat aquesta Declaració. Així doncs, el document és l'inici d'un compromís polític i ciutadà a l'entorn de la convivència i la cohesió social. És un treball que prioritza propostes per intentar reduir els aspectes negatius en tots els àmbits que descriu la Declaració. Un document obert, revisable, avaluable i adaptable a noves necessitats i propostes, del qual es farà un seguiment a través del mateix Consell de Ciutat.

L'estructura de la Declaració vol ser sintètica, clara i entenedora. Cadascun dels àmbits consta: d'una introducció o punt de partida, una situació òptima i volguda i una concreció i priorització de propostes que han de portar a terme, tant l'Ajuntament, com les entitats o la ciutadania. Per tant, el document és el principi d'un pla estratègic a l'entorn de la cohesió social a la ciutat de Vic.

Perquè aquestes propostes es facin realitat cal, per una banda compromís, participació i implicació ciutadana, i per l'altra, el compromís de l'Ajuntament d'assumir les propostes dotant-les dels recursos necessaris per dur-les a terme conjuntament amb la ciutadania. Per tant la Declaració de Vic implica a tota la ciutat, des del Govern fins al ciutadà.

Vic vol esdevenir una ciutat dialogant, respectuosa, no exclouent, participativa i cohesionadora. Aquesta ciutat que rebutja la xenofòbia i el racisme i, en conseqüència, el diàleg i el respecte són sempre el primer objectiu i aquest objectiu fa que estiguem agraïts de ser-ne fills de naixement o d'adopció. Aquesta ciutat l'hem d'anar construint cada dia entre tots, perquè sigui millor per als que vénen darrere nostre de com l'hem trobada nosaltres. Aquesta ciutat ha de ser digna de la seva història i compromesa amb la seva gent.

POBRESA

INTRODUCCIÓ	SITUACIÓ ÒPTIMA I VOLGUDA	CONCRECIÓ I PRIORITZACIÓ DE PROPOSTES
La crisi actual ha agreujat la situació de nombroses famílies i persones que han perdut el seu lloc de treball. Aquest augment de l'atur, la precarietat dels llocs de treball i la manca de recursos econòmics, han generat un conjunt de situacions socials noves i han originat nous perfils de pobresa extrema. El cost de la vida ha augmentat considerablement. Els sous i les pensions s'han congelat o bé han baixat. La pèrdua de poder adquisitiu i qualitat de vida ha generat una situació crítica que ha fet més necessària la intervenció d'entitats i institucions compromeses amb la pobresa des de fa molts anys. Paral·lelament l'Administració ha reduït considerablement les aportacions, ajudes i subvencions, a persones amb risc d'exclusió i a entitats i associacions que es dediquen a tasques socials. És pobre qui no disposa de recursos econòmics per adquirir el que és imprescindible per viure amb dignitat: alimentació, sanitat, educació, formació, habitatge...	Volem una ciutat: Que tingui coneixement i consciència de les necessitats reals i bàsiques de les persones. Que els governs locals, administracions, institucions i entitats de la ciutat, juntament amb tota la ciutadania, s'impliquin d'una manera solidària per donar respostes als problemes més urgents relacionats amb la pobresa. Que la ciutadania tingui cobertes, amb un mínim de qualitat, les necessitats alimentàries, sanitàries, educacionals, formatives, ocupacionals i d'habitatge, que els permeti viure dignament. Que fomenti l'economia del bé comú. Que promogui la creació de nous llocs de treball i desenvolupi activitats de formació per a les persones sense feina. Que garanteixi l'accés a l'habitatge a totes les persones en situació de risc o exclusió social. Aquestes actituds solidàries no exclouen la denúncia davant la injustícia. Caldrà fomentar l'autonomia i el compromís de les persones afectades ajudant-les a buscar sortides per cobrir les seves necessitats bàsiques.	Impulsar, recolzar i facilitar, mitjans econòmics per part de l'Administració local, perquè es pugui continuar l'estudi - recerca per fer el seguiment periòdic dels sectors més vulnerables, per ajudar a detectar i prevenir situacions crítiques d'alt risc. Demandar una acció de govern decidida a actuar sobre les causes que generen aquesta pobresa, amb una resposta a la urgència i a una política social transformadora de la realitat i amb la implicació i compromís dels afectats. Prioritzar els recursos públics per poder cobrir les necessitats vitals de totes les persones. Garantir el dret a un habitatge digne . Crear i coordinar polítiques d'inserció social. Fomentar habilitats, competències laborals i itineraris formatius per als joves i persones adultes en atur. Impulsar un treball en xarxa , format per entitats, organitzacions i institucions de la ciutat que des de la transversalitat dirigeixin tots els esforços a pal·liar la pobresa, buscant eines i recursos que facilitin la inclusió social. Promoure l'acció solidària de tota la ciutadania. Contribuir com a vigatans i vigatanes responsables a donar resposta a les necessitats del nostre entorn més proper: família, veïnatge, barri, escola, llocs de treball, grups de relació perquè és necessària la implicació de cada persona per canviar la nostra realitat. Participar des del voluntariat en serveis, entitats i institucions compromeses amb els col·lectius més vulnerables.

SALUT

INTRODUCCIÓ	SITUACIÓ ÒPTIMA I VOLGUDA	CONCRECIÓ I PRIORITZACIÓ DE PROPOSTES
La ciutat de Vic disposa d'infraestructures i personal que atenen la ciutadania en tots els àmbits del procés de salut-malaltia i en tots els nivells des que neixen fins que es moren. Tot i que l'atenció està garantida, socialment a vegades es discrimina les persones alcohòliques, amb VIH, malalties infeccioses, addiccions... La salut és un estat de complet benestar físic, mental i social de l'individu i de la col·lectivitat, i no solament l'absència de malaltia. La salut pública és tota activitat encaminada a prevenir la malaltia, conservar i millorar la salut de la població, prolongar la vida i promoure la salut mental i física a través dels esforços organitzats per la comunitat. A Catalunya el Departament de Salut elabora les polítiques i la planificació de la salut i el Servei Català de Salut (CatSalut), té la missió de garantir que els serveis de cobertura pública arribin efectivament i amb qualitat a la població. L'actual crisi econòmica serveix com a pretext per a la implantació de polítiques austeres, que afecten negativament i directament la ciutadania i afavoreixen la privatització progressiva de la sanitat pública. Alhora, amaga greus problemes de base com són una ineficient gestió dels recursos, la manca de coordinació entre els diferents nivells assistencials o la diferència d'interessos entre el sector públic i el privat, entre d'altres.	Gaudir del grau màxim d'atenció de la salut, que és un dels drets fonamentals de tot ésser humà. Disposar d'un Pla Municipal de Salut que vetlli per la salut de tota la ciutadania de Vic, que tingui en compte la prevenció de la malaltia i millori la qualitat de vida de les persones malaltes. El Pla Municipal de Salut haurà de: Vetllar per la salut de la ciutadania com a objectiu prioritari. Exigir la utilització dels recursos sanitaris tecnològics i humans de manera racional. Treballar en xarxa, de manera que tots els centres sanitaris puguin accedir a una base de dades comuna i actuïn de manera transversal.	Elaborar, redactar, aprovar, aplicar el Pla Municipal de Salut i fer-ne un seguiment. Aquest Pla s'ha d'elaborar amb la participació ciutadana. Preveure, en aquest Pla Municipal de Salut la creació de la Xarxa Municipal de Salut, que vetlli pel treball transversal entre tots els agents d'aquest àmbit que hi poden estar implicats. Elaborar des de la Xarxa Municipal de Salut un Pla de Treball Anual que inclogui formació continuada i adaptada per als professionals de la salut, que després hauran de retornar a la ciutadania en forma de formació i sensibilització. Acompanyar a les persones malaltes i que viuen soles i donar-los suport.

PERSONES AMB DISCAPACITAT O MALALTIA MENTAL

INTRODUCCIÓ	SITUACIÓ ÒPTIMA I VOLGUDA	CONCRECIÓ I PRIORITZACIÓ DE PROPOSTES
Fa relativament poc temps que les persones amb discapacitats o malaltia mental són visibles en la nostra societat. Les famílies i les entitats han anat treballant perquè la discapacitat o la malaltia mental no sigui un factor d'exclusió. Actualment, encara ens queda molta feina per fer, tant en la vida social com en la laboral, la del lleure, etc... Catalunya, i concretament Osona, ha estat sempre pionera en la gestió dels serveis per a les persones amb discapacitat o malaltia mental, ja que s'han creat serveis específics per a cada discapacitat i també per a cada realitat. Discapacitat és un terme general que engloba les deficiències, les limitacions de l'activitat i les restriccions de la participació. • Les deficiències són problemes que afecten una estructura o funció corporal.• Les limitacions de l'activitat són dificultats per executar accions o tasques.• Les restriccions de la participació són problemes per participar en situacions vitals. La situació de discapacitat es produeix a causa de deficiències o limitacions físiques, sensorials, intel·lectuals o de malaltia mental.	No perdre el “model actual de gestió català” que actualment està en perill a causa de les retallades sistemàtiques de les ajudes a les persones amb discapacitat o malaltia mental, a les seves famílies i cuidadors, i a les entitats del tercer sector que treballen en aquests àmbits. Garantir la continuitat de les entitats de la ciutat, que vetllen i treballen per a la millora de la qualitat de vida de les persones amb discapacitat o malaltia mental i de les seves famílies.	Crear un Pla d'Accessibilitat de Vic que doni a conèixer la situació de la ciutat pel que fa a barreres urbanístiques, en l'edificació i de comunicació; establir les prioritats d'actuació creant un observatori per detectar deficiències, i definir prioritats en l'àmbit de l'accessibilitat. Crear una xarxa amb tots els àmbits, entre l'Ajuntament de Vic i les entitats del tercer sector que treballen amb persones amb discapacitat o malaltia mental. Garantir el transport públic gratuït i adaptat per a les persones amb discapacitat o malaltia mental i amb pocs recursos econòmics. Complir i fer complir la LISMI * a les administracions públiques i a les empreses de Vic, en el marc d'una cultura empresarial i de responsabilitat social, així com introduir les clàusules socials en els contractes públics. Potenciar l'esport adaptat a les diferents discapacitats. Promoure la formació del voluntariat per poder atendre la discapacitat en tots els àmbits. Potenciar l'adaptació de l'entorn web dels serveis públics de la nostra ciutat, per a les persones amb discapacitat. Assegurar el bon ús dels espais d'aparcament adaptats i establir un sistema de revisió de les targetes d'aparcament per a persones amb discapacitat o malaltia mental. *Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'Integració social del minusvàlid

PERSONES GRANS

INTRODUCCIÓ	SITUACIÓ ÒPTIMA I VOLGUDA	CONCRECIÓ I PRIORITZACIÓ DE PROPOSTES
L'increment de l'esperança de vida i l'evolució de la família d'una estructura composta per avis, fills i néts, a una estructura de pares i fills, ha originat una situació en la qual moltes persones grans viuen soles i amb risc d'aïllament i vulnerabilitat. També es dona el fet que hi ha fills que s'han quedat sense feina i han retornat a casa dels pares per reduir despeses i compartir el sou o la pensió. L'envelliment és una etapa més de la vida, de creixement, de maduració, i d'aportació als altres. Envelliment actiu és el procés d'optimitzar oportunitats per al benestar físic, psíquic i mental, en tot el decurs de la vida, per incrementar l'expectativa de vida, la productivitat i la qualitat de vida en l'edat avançada. L'edat pot repercutir en una sèrie de limitacions o deficiències físiques (de mobilitat, de visió, d'oïda, i altres tipus de problemes), mentals, econòmiques, de manca de relació social... que poden dificultar el desenvolupament normal de les activitats de les persones grans, cosa que fa més difícil la seva vida.	Que aquest col·lectiu tingui les necessitats bàsiques cobertes: alimentació, salut, habitatge i recursos, perquè puguin gaudir d'una qualitat de vida digna. Que ningú sigui discriminat per raó d'edat. Que puguin envellir d'una manera activa: mantenint la seva identitat i autoestima; prenent decisions amb autonomia sobre la seva vida; reajustant el projecte de vida a les noves circumstàncies, en el cas que sigui necessari, mantenint relacions satisfactòries i participant en l'entorn comunitari en accions de voluntariat, com a voluntaris o com a receptors del servei. Que puguin decidir viure i envellir a casa, amb l'adaptació que sigui necessària depenent de les condicions físiques i amb atenció domiciliària, si fa falta. Que siguin respectats els seus drets promoguts per les Nacions Unides: dignitat, autonomia, independència, realització personal i participació. Que es respectin els drets bàsics de les persones grans en situació de vulnerabilitat o dependència que necessiten cures de llarga durada, segons la Carta de Nacions Unides.	Facilitar la informació i l'accés a qualsevol tipus de recurs necessari i útil que pugui servir per resoldre les dificultats de la persona (Banc d'aliments, teleassistència, transport, centres de dia, menjadors socials, assessorament en cas d'assetjament immobiliari...) Establir "Radars", sota la direcció de Benestar Social, per detectar les persones soles en situació de soledat i vulnerabilitat, amb la col·laboració de voluntaris, per donar-los el suport del tipus que ells necessitin o desitgin. Ampliar la cobertura i el temps d'atenció dels serveis d'ajuda domiciliària per a les persones que volen continuar vivint a casa. Promoure un pla d'acció que integri els centres cívics i els casals de gent gran, amb l'objectiu que siguin espais oberts a totes les edats. Fomentar amb el pla l'oportunitat perquè les persones que ho desitgin puguin participar en activitats ciutadanes, segons els seus interessos, desitjos i coneixements. Aconseguir que Consell de la Gent Gran sigui un espai d'autèntica participació ciutadana. Desenvolupar un pla a curt, mitjà i llarg termini, per millorar l'accessibilitat i l'eliminació de barreres arquitectòniques, de transport i de comunicació. Facilitar l'accés a habitatges amb serveis tutelats o compartits i places de residència en els casos que ho necessitin, tenint en compte les necessitats individuals independentment dels ingressos econòmics. Habilitar un fons per poder fer front a les situacions més precàries.

IMMIGRACIÓ

INTRODUCCIÓ	SITUACIÓ ÒPTIMA I VOLGUDA	CONCRECIÓ I PRIORITZACIÓ DE PROPOSTES
La ciutat de Vic, com la resta de ciutats del país, ha rebut un nombre considerable de persones que han vingut d'arreu del món. En 20 anys Vic ha passat a tenir un 25% de població nouvinguda, amb llengües, costums i maneres de fer, molt diferents de les que han trobat en arribar a la nostra ciutat, atretes per les possibilitats econòmiques, i per l'accés al treball, l'educació i la salut. Immigrant és aquella persona que s'estableix de manera temporal o permanent en un territori, després de deixar el seu país d'origen, generalment per motius econòmics, per buscar una vida millor, per poder progressar, per trobar una feina que li permeti viure dignament i poder ajudar els familiars que es queden al país o regió dels quals van partir.	En aquest àmbit, la ciutat hauria de reconèixer aquestes tres dimensions: -La dimensió material. Es basa en una redistribució de recursos en educació, sanitat i polítiques de renda mínima i amb criteris de necessitat, com es fa a la resta de col·lectius.-La dimensió personal. És necessari un reconeixement d'identitats culturals, lingüístiques i religioses, que constati els factors generadors de desigualtats individuals perquè no dificultin l'accés, sobretot, al món laboral, a l'habitatge i a l'espai públic.-La dimensió col·lectiva. S'hauria d'intensificar un projecte comú de valors i creences compartides. Tot això s'ha materialitzat en un pacte de país per a la immigració que ha de permetre que Catalunya pugui gestionar el fet migratori, mantenir la cohesió social i millorar els nivells del benestar del conjunt de la població catalana. La diversitat és un fet enriquidor. Tothom és diferent i les diverses percepcions i formes d'expressió individuals i col·lectives ens converteixen en ciutadans i ciutadanes. Així doncs parlem de ciutadania, no d'autòctons i immigrants.	Assegurar la transversalitat i la coordinació, juntament amb el tercer sector, en tots els projectes socials. Prioritzar les accions preventives paral·lelament a les correctives en qualsevol programa en què estigui implicat el col·lectiu de persones nouvingudes. Destinar recursos humans i materials a les xarxes d'acollida i en l'àmbit lingüístic, per millorar-ne la intervenció, el seguiment i l'acompanyament. Disposar d'una diagnosi social del municipi actualitzada i fomentar els programes de formació i reciclatge en aquest àmbit. Assegurar la continuitat dels projectes transversals, bàsicament orientats a la integració de les dones nouvingudes, tot respectant la diversitat. Intervenir concretament en les famílies nouvingudes regularitzades que per l'atur podrien perdre la seva condició de ciutadans de ple dret. Assegurar un percentatge equitatiu de participació de persones nouvingudes en tots els programes de promoció social i econòmica.

DIVERSITAT AFECTIVA I SEXUAL

INTRODUCCIÓ	SITUACIÓ ÒPTIMA I VOLGUDA	CONCRECIÓ I PRIORITZACIÓ DE PROPOSTES
La diversitat sexual ha estat present des de l'existència de l'espècie humana, però no va ser fins al segle XIII que va ser penalitzada en el món occidental. El deteriorament de les bones relacions socials per la imposició d'estrictes normes de la jerarquia de l'Església catòlica, va fer que es perseguís qualsevol tipus de relació que no fos purament reproductiva. El règim franquista va promulgar la Llei de perillositat i rehabilitació social que substituï la Llei de "vagos y maleantes" del 1933, en què va incloure i penalitzar la diversitat sexual. El 1975 diverses veus, entre les quals hi havia la del Front d'Alliberament Gai de Catalunya, al costat d'altres grups i persones homosexuals i transsexuals van protagonitzar diverses accions i manifestacions de protesta fins a aconseguir que es modificqués aquesta Llei i se'n despenalitzés l'homosexualitat, el 1979. L'any 2008 es va crear a Vic l'Associació LGTB TALCOMSOM amb l'objectiu de treballar per la igualtat i defensa del col·lectiu, a més de ser un punt d'informació i de trobada. La diversitat afectiva i sexual es refereix a la varietat d'orientacions sexuals i afectives de les persones. Segons la classificació habitual, una persona pot ser homosexual, bisexual i heterosexual. La identitat sexual es refereix a la identificació conscient amb un dels dos sexes, és a dir, home o dona. La transsexualitat es dona quan una persona té una identitat de gènere diferent de la que té en néixer. <i>Identitat sexual: fa referència al ser i sentir-se home o dona.</i> <i>Expressió de gènere: és el resultat de la feminitat o masculinitat que mostra cadascú.</i> <i>Orientació sexual afectiva: al·ludeix al fet que una persona és o es considera heterosexual, homosexual o bisexual.</i> <i>Homofòbia i transfòbia: fan referència a la discriminació o aversió cap a la persona homosexual o transsexual.</i>	La convivència lliure i oberta amb la resta de la societat, sense que l'orientació afectiva i sexual, ni la identitat sexual de les persones transsexuals resulti un impediment al desenvolupament de la pròpia personalitat. Gaudir dels mateixos drets i llibertats que la resta de la ciutadania i que no resultin discriminats de forma negativa. El respecte mutu entre la ciutadania, utilitzant un llenguatge i unes expressions que no siguin ofensius.	Declarar la ciutat de Vic respectuosa amb la diversitat afectiva i sexual i amb la realitat de lesbianes, gais, transsexuals i bisexuals i contrària a la discriminació de les persones per raó de la seva orientació i/o identitat sexual. Dur a terme, a través de la Regidoria de Cultura i Ciutadania i en col·laboració amb l'Associació LGTB TALCOMSOM i altres entitats, un pla local contra l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia. Donar suport a la "Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per garantir els drets de Lesbianes, Gais, Bisexuals, Transgènere i Intersexuals i per eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia" aprovada en el Ple del Parlament de Catalunya el 2 d'octubre de 2014. Fer onejar la bandera de l'arc de Sant Martí a l'Ajuntament o en altres edificis municipals els dies 17 de maig, Dia Internacional contra l'Homofòbia i la Transfòbia, i el 28 de juny, Dia Internacional de LGTB. Ubicar en un espai visible de la pàgina web de l'Ajuntament un enllaç al web, elaborat per l'Observatori contra l'Homofòbia, destinat a la denúncia d'agressions de caire homòfob i transfòbic. Fer un seguiment, a través de la Regidoria de Cultura i Ciutadania, de l'estadística de les denúncies que arribin mitjançant aquest servei i mantenir contactes periòdics de valoració amb les entitats que hi treballen. Conscienciar els centres educatius i a les entitats esportives i de lleure que eduquin en els valors de la diversitat afectiva i sexual.

GÈNERE

INTRODUCCIÓ	SITUACIÓ ÒPTIMA I VOLGUDA	CONCRECIÓ I PRIORITZACIÓ DE PROPOSTES
El principi d'igualtat és un dels pilars bàsics de les comunitats democràtiques. La realitat, però, ens demostra que, encara ara, persisteixen algunes discriminacions i desigualtats envers les dones a l'hora de tenir les mateixes condicions amb relació a la feina, la llibertat, l'autonomia, el salari, la participació política i social, l'educació i les situacions de violència masclista. Parlem doncs d'igualtat efectiva entre homes i dones, no de privilegis ni concessions, i per això hem d'incloure les dimensions següents: -Igualtat formal, entesa com a "afirmació de la igualtat de drets entre dones i homes en la normativa".-Igualtat de tracte, entesa com a "absència de tota discriminació directa i indirecta per raó de sexe".-Igualtat d'oportunitats, entesa com a "compensació de les desigualtats existents en les condicions i posicions de dones i homes".-Equitat de gènere, entesa com a "valoració i presa en consideració de la diversitat i les diferències entre dones i homes".	Cal que totes les polítiques que es desenvolupin en l'àmbit municipal incorporin, de manera transversal, la perspectiva de gènere. La cultura i el gènere són indicadors socials que afecten tots els altres àmbits d'actuació. És convenient prioritzar un model de societat en la qual homes i dones puguin desenvolupar amb normalitat els seus projectes de vida i les seves expectatives, és a dir, una societat més igualitària, justa i equitativa per a dones i homes, en la qual les dones puguin viure lliures de violència de gènere. S'han d'establir mesures administratives, polítiques, jurídiques i socials, que garanteixin realment la igualtat entre homes i dones a la nostra ciutat.	Incorporar a les agendes polítiques la igualtat de gènere, com a eix fonamental, transversal i prioritari, de les actuacions que es portin a terme. Desenvolupar d'una manera participativa, transversal i efectiva, el Pla de polítiques d'igualtat, a través de la priorització de mesures i eixos que l'assegurin. Consolidar una xarxa transversal de ciutat en què es vetlli per la igualtat i es denunciï, es coordini i s'impulsi tot allò que fa referència a la igualtat de gènere en el conjunt dels projectes que s'elaborin en l'àmbit municipal.

LA LLENGUA CATALANA

INTRODUCCIÓ	SITUACIÓ ÒPTIMA I VOLGUDA	CONCRECIÓ I PRIORITZACIÓ DE PROPOSTES
La llengua catalana és el senyal d'identitat més important del nostre poble i de la nostra història. La llengua catalana és l'element fonamental de comunicació i de cohesió social de la ciutadania. El domini de la llengua és un indicador del grau d'integració. Sense tenir un mínim de competència en llengua catalana, la inclusió social completa no és possible. Actualment, el sistema escolar català garanteix, en general, el coneixement i el domini de la llengua catalana. ENSENYAMENT La Carta europea de les llengües minoritàries i regionals, a l'article 8.1, preveu una educació preescolar, de primària i de secundària garantida en les llengües regionals o minoritàries en el territori en què es parlen. A l'article 29 de la Declaració Universal de Drets Lingüístics diu que tota persona té dret a rebre l'ensenyament en la llengua pròpia del territori on resideix.	La Declaració de les Nacions Unides sobre els Drets de les Minories reconeix un altre dels drets lingüístics més bàsics i importants, del qual es deriven molts d'altres, com el dret d'ús de la llengua tant en públic com en privat. (art 2.1.) "Les persones que pertanyen a minories nacionals o ètniques, religioses i lingüístiques tenen el dret de gaudir de llur cultura, professar i practicar llur pròpia religió i utilitzar llur llengua, tant en públic com en privat, lliurement i sense la interferència de cap mena de discriminació." Per poder exercir els diversos drets lingüístics s'ha de partir del fet que el dret més fonamental és el coneixement de la llengua. Per aquest motiu la política educativa ha d'adoptar mesures perquè els nouvinguts puguin accedir a la llengua catalana com a forma d'arrelament al país.	Declarar el català llengua oficial única de la ciutat de Vic. Assegurar l'aprenentatge i l'ús de la llengua catalana. Tota la ciutadania té dret a aprendre la llengua del nostre país, una eina de cohesió social que permet comunicar-nos i interrelacionar-nos. Aquest dret ha de tenir el suport de l'Administració que ha d'impulsar els projectes necessaris i dotar dels recursos econòmics i materials indispensables per fer efectiu aquest dret i aquesta necessitat. Vetllar per la continuitat d'accions i projectes que tinguin per eix central el foment de l'ús de la llengua catalana, com ara el voluntariat per la llengua i altres iniciatives d'immersió. Donar suport a les entitats que treballin per a la normalització lingüística i reforçar-ne el paper. Garantir el dret a tota persona catalano-parlant a fer ús del català en qualsevol àmbit, sense haver de canviar d'idioma. Crear l'oficina de drets lingüístics. L'objectiu de la qual ha de ser garantir la utilització de la llengua catalana en tots els àmbits. Garantir que els establiments de Vic etiquetin i retolin en català.

CREENCES RELIGIOSES

INTRODUCCIÓ	SITUACIÓ ÒPTIMA I VOLGUDA	CONCRECIÓ I PRIORITZACIÓ DE PROPOSTES
En 25-30 anys la ciutat de Vic ha experimentat un canvi importantíssim pel que fa a la pluralitat religiosa i de creences. Ja anteriorment hi havia hagut algunes esglésies evangèliques, i un gruix de població agnòstica o atea. Darrerament la nostra ciutat ha viscut amb sorpresa i, a vegades, amb certa inquietud, l'arribada o la transformació de nous o vells habitants pertanyents a altres tradicions religioses diferents de la cristiana, i el nombre d'agnòstics o ateus ha crescut. Aquesta nova situació comporta una invitació urgent a canvis de mentalitats, actituds i pràctiques. “Les diferents tradicions religioses constitueixen per elles mateixes, un patrimoni espiritual i cultural extraordinari. La presència creixent de minories religioses i culturals al nostre país exigeix una educació que eradiqui la por envers el que és diferent i fomenti la tolerància, el respecte i la cohesió social. I això només és possible fer-ho partint del coneixement i la comprensió de l'altre.” (Declaració Cultura religiosa per als ciutadans de demà, Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós) Religió, d'acord amb l'ús que ja en feien els romans, indica tot un conjunt de creences i pràctiques tradicionals, que configura l'àmbit del culte dels déus o de l'absolut d'una determinada societat. Tothom té el dret a escollir la tradició, creença o convicció que, a consciència, cregui més adequada. És la nostra decisió, la nostra llibertat.	Superar situacions d'incitació a l'odi i d'intolerància per preteses raons d'identitat o de monoteisme religiós i convencional. La tolerància és només el primer pas. Cal aprofundir en la valoració dels altres amb creences i formes de vida diferents de les nostres, amb la capacitat de treballar conjuntament per afavorir la possibilitat de participació conjunta en la construcció d'aquesta nova societat. Cultivar les identitats més obertes, aprofundir i reforçar l'escolta i la comprensió, per expandir la nostra capacitat d'interpretació i d'empatia. Conèixer l'altre i la seva cultura mitjançant una actitud d'apropament amb tolerància, hospitalitat, acollida, estimació, integració i promoció de la cultura de la pau. Aprofundir en la didàctica del diàleg. Desenvolupar una nova consciència global basada en l'enfocament transcultural i la interculturalitat, i ser crítics amb allò que oprimeix la persona en la seva llibertat d'escollir i en tots els aspectes de la seva vida.	Promoure el coneixement i posar en pràctica el manifest “El diàleg interreligiós com a desactivació de les dinàmiques de l'odi”, elaborat per les entitats membres de la Xarxa Catalana d'entitats de diàleg interreligiós i AUDIR (Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós). Exigir el rebuig i la denúncia pública de qualsevol grup religiós o polític o de qualsevol persona a títol individual que afavoreixi o promogui dinàmiques de rebuig i d'exclusió de persones d'altres creences. Crear la “Taula de persones representants de les diverses tradicions i creences religioses i a-religioses”. Aconseguir que aquesta taula pugui elaborar un pla de treball anual que permeti posar en pràctica els punts de la present declaració, mitjançant la formació, la col·laboració social i cultural, etc. Procurar que els diversos grups de creences diverses cerquin vies de contacte, coneixement mutu i intercanvi, que la col·laborin en tasques socials per evitar l'exclusió, mitjançant un compromís explícit dels representants religiosos i la ciutadania.

UTILITZACIÓ DE L'ESPai PÚBLIC

INTRODUCCIÓ	SITUACIÓ ÒPTIMA I VOLGUDA	CONCRECIÓ I PRIORITZACIÓ DE PROPOSTES
Els espais públics són els llocs col·lectius dels quals qualsevol persona pot gaudir, on pot circular, i que tothom utilitza lliurement amb respecte i civisme. S'usen per a diversos usos socials propis de la vida urbana; per tant, han de reunir les condicions òptimes d'accessibilitat per tal que tots els vigatans tinguem dret a gaudir-ne. Al mateix temps, són espais dels quals tots i cadascun som responsables. Fer-ne ús comporta l'acompliment d'una normativa sobre la utilització; que fixa l'Ajuntament a través de les ordenances municipals. A l'Ajuntament de Vic les ordenances de civisme i convivència s'han concretat a partir del debat i les propostes sorgides de la participació ciutadana. Els projectes més rellevants realitzats els últims anys s'han planificat comptant amb la participació de la ciutadania: aquest és el cas del Remei, les Rambles o el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. L'espai públic i l'ús que se'n fa s'hauria de concebre de forma dinàmica, multifuncional i en constant transformació. Una ciutat viva és una ciutat que promou processos innovadors a l'espai públic.	Volem una ciutat amb espais col·lectius que facilitin la trobada i la relació i possibilitin l'intercanvi, una ciutat on tothom es senti acollit. Una ciutat en què els espais públics es defineixin i planifiquin amb la participació de totes aquelles persones que hi viuen. Una ciutat que incorpori i promogui la diversitat d'usos en els espais públics: celebració de festes, tradicions...	Elaborar, paral·lelament a l'ordenança de civisme, un Pla de Civisme Actiu amb la participació de tots els actors socials i tenint present els aspectes culturals, relacionals i socials. Crear una Xarxa de Civisme, formada per diferents tipus d'actors socials, que asseguri la transversalitat i la participació de la ciutadania en els nous projectes d'intervenció a l'espai públic. Aprofitar els esdeveniments a l'espai públic per dur a terme accions que fomentin el civisme, l'acollida i el diàleg.

ESPais I XARXES DE RELACIÓ SOCIAL

INTRODUCCIÓ	SITUACIÓ ÒPTIMA I VOLGUDA	CONCRECIÓ I PRIORITZACIÓ DE PROPOSTES
A Vic funcionen des de fa temps xarxes de relació social que aglutinen persones per interessos culturals, científics, afeccions, creences, veïnatge... i que són nuclis de convivència i relació. Bona part de les associacions i entitats existents, s'han consolidat i n'han sorgit d'altres que responen a les noves realitats. Les escoles actualment són cèl·lules vives, nuclis naturals de relació amb un compromís social, obertes a la diversitat i que treballen per una escola inclusiva i solidària. A través d'algunes àrees de l'Ajuntament de Vic i de les institucions i entitats de solidaritat i voluntariat, s'han creat noves xarxes de relació social que vetllen per la dignitat humana i que intenten donar suport i assistència a les necessitats prioritàries de les persones. Cada vegada més, les xarxes socials, en el marc de les noves tecnologies, són utilitzades per persones d'edats i condicions ben diverses, per informar-se i comunicar-se. Les xarxes de relació social existeixen sempre que vivim en comunitat. Són estructures formades per persones i organitzacions connectades per lligams d'amistat, família, creences, treball, veïnatge, interessos i motivacions.	Que la ciutadania pugui conèixer i accedir amb facilitat a les diverses xarxes de relació social. Que aquests espais de trobada els permetin sentir-se acollits i que puguin donar resposta a les seves inquietuds i necessitats. Que les diferents xarxes de relació social existents estiguin obertes a persones de cultures diverses, per afavorir així la inclusió social. Que es potenciïn des de la transversalitat, activitats de formació en actituds, en valors ètics i cívics, que afavoreixin la construcció de la ciutat que desitgem. Que es promogui la consciència col·lectiva de fer ciutat entre tots.	Garantir respostes i actuacions d'acompanyament a persones amb risc d'aïllament, a través de les diferents xarxes de relació social i de voluntariat. Donar suport a les iniciatives d'entitats, associacions, institucions i agents socials, que estan a favor de la cohesió social i el benestar; fomentant l'intercanvi d'informació, coneixements, recursos, i relacions personals. Crear xarxes d'acció entre entitats que treballin en un mateix àmbit, per aconseguir la suma de recursos i respondre a necessitats concretes. Divulgar les xarxes de relació social de la ciutat i difondre les tasques que realitzen: xerrades, debats, jornades, projeccions, representacions...

CONCLUSIONS

Al llarg de la història, la ciutat de Vic ha rebut persones d'origens diferents i, basant-se en la Declaració dels Drets Humans, ha fet possible la convivència i la diversitat, tot afavorint el diàleg i el respecte que entre tots i totes hem d'anar construint.

Volem una ciutat

Que treballi transversalment, preventivament, amb recursos humans i materials, amb polítiques i projectes per tal que tothom esdevingui ciutadà de ple dret, en la qual tothom pugui participar en les decisions sobre el seu present i futur, **sense cap tipus d'exclusió per origen, creença, color, idioma o manera de ser**

Que **treballi contra la pobresa**, que garanteixi l'accés a l'habitatge, que sàpiga donar resposta a les situacions d'emergència però que la seva tasca principal sigui preventiva, amb la implicació dels afectats

Que garanteixi la **prevenció i l'atenció de la salut** per a tothom

Que la discapacitat o la malaltia mental **no suposi cap exclusió**, i que es garanteixi la continuïtat i la projecció de les entitats que ho fan possible.

Que **tingui en compte les persones grans**, per facilitar-los el desenvolupament normal de les seves activitats diàries, com a persones, per detectar situacions de risc, per respectar els seus drets i atendre les seves necessitats, per generar espais d'intercanvi intergeneracional, en què la transmissió de la vida viscuda i l'experiència adquirida es valori i respecti.

Que **doni veu als infants i al jovent**. Que fomenti la participació dels col·lectius més joves per comprendre i conèixer les seves necessitats i prioritats i per buscar respostes conjuntament.

Que **ni l'orientació afectiva i sexual, ni la identitat de les persones transsexuals resultin un impediment** per al desenvolupament de la seva personalitat. Que les persones gais, lesbianes, transsexuals i bisexuals siguin respectades i no discriminades.

Que sigui més **igualitària, justa i equitativa entre homes i dones**: que dones i homes treballin per eradicar la violència de gènere.

Que **declari la llengua catalana oficial i única** i s'ensenyi, s'utilitzi i es respecti com a vertebradora de convivència i inclusió social, amb el respecte a totes les llengües que conviuen a la ciutat.

Que **respecti, aculli i potenciï el diàleg interreligiós** entre les diferents confessions, amb un ferm rebuig a qualsevol exclusió per motiu de les seves creences.

Que **sàpiga gaudir i deixar gaudir de l'espai públic**, amb respecte al que és de tothom, tot fomentant i promocionant el civisme actiu.

Que **fomenti i faciliti l'intercanvi entre les diferents xarxes de relació social**: per compartir experiències, respondre junts a les necessitats concretes i que vetllin per la formació en valors i que promogui la consciència col·lectiva de fer ciutat entre tots.

Que sigui **educadora en les seves activitats i projectes**, que sàpiga transmetre i difondre els valors d'aquesta Declaració a tothom que hi visqui o en gaudeixi.